

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

*Tu quicquid ob signaueris,
Notaris, atq; scripseris,
Ratum manebit perpetim.*

Reinike a- *Sic Reinike fidissimus*
pud omnes *Adhuc in oculis principum,*
adhuc con- *Et omnibus negotijs*
filiarius *Consultor est charissimus.*
manet ac- *Nam seu salutem patrie,*
ceptissi- *Seu damna fallax parturit:*
mus. *Is ceteris fidelior,*
Præstantiorq; creditur.

COMMENTARIA.

I. *Fidelis con-* Fidelis consiliarij officium quod sit, nimi-
filiarij rum omnia honestè, apertè & candidè agere,
quod sit omnia mitiorem in partem scientissimè in-
munus. terpretari, vt negotia quæuis tum ad domini
ipsius cōmodum, tum etiam Reip. subdito-
rumq; vtilitatem cedant cōmunem, denique
ad honestum & laudabilem dirigantur exitū.

II. *Quis sit me-* Quod calliditas hominū vaferrimorum,
risò dicen- maliciosorum, & veteratorū, qui ad quasuis
duis sapiēs. machinationes, fraudes atq; insidias excogi-
tandas idonei reperiūtur, non vera appellan-
da sit prudentia, sed is iure sapiens dicendus,
qui admirabili inflammatus gloria ingenij
omnem intellectum & acumen ad sancta &
calta incredibilium virtutum dirigit officia.

CAPVT XI.

ARGVMENTVM.

*Officijs Vulpes & honoribus auctarecedit,
Et patriam repetit nobilitata domum.*

Victor

Victor ad exemplum quicūq; subegeris hostes,
Mane Deo grates, & sperere rursus agas.

Fractis sed ingens cornibus
Opprobrium recolligens,
Et huc & illuc fluctuat
Incertus Isengrinus,
An propter ingens dedecus
Grauemq; contumeliam
Mucrone se vita exuat,
Aut monte celso proximi
In annis & ndas deferat,
Ne rumor ingens dedecus
Labemq; & icti latus
In orbis oras spargeret.
At hostis ex opprobrio
Multum triumphans Reinike,
Spes corde magnas concipit
Viaq; sese praparat,
Ut Dux amicis cum suis.
At Rex honoris gratia
Huic commeatum maximum
Adiungit atq; Principes
Qui Reiniken fideliter
Domum reducant ad suam,
Ipsūq; dictis in super
Hortatur & frequentius
Aulam reuisat regiam.
Nec ipse continentia
Ignarus, aut modestia
Caput renudat Reinike,
Et osculatur dexteram,
Pedesq; flexo poplite

Isengrini-
us propter
opprobriū
sibi à vulpe
illatum in
mortē fer-
mē vltro
ruit.

Reinike In-
po deuicto
triumphās
itineri se
ad ædes su-
as prapa-
rat.
Rex hono-
rificentissi-
mē dimittit
Reini-
ken.

Procumbit ante regios,
 Valeq; dicit vltimum
 Non absq; splendidissima
 Orationis gratia.

Rex summe, Rex piissime,
 Et fœminarum principum
 Regina nobilissima:
 Et ceteris virtutibus,
 Vniq; laude praditi,
 Sit salua vœstra dignitas,
 Seros in annos Nestoris,
 Omniq; tempus aureum
 Beata parte transigat.

Sic dicit, & velociter
 Non absq; Regis gratia,
 Applausibusq; principum
 Profectionem suscipit.

Sed in via sequentium
 Is a seclorum pectora
 Mulcebat his solatijs:
 Nunc plena luctus tempora
 Grauesq; curas pellite,
 O chara fratrum portio.
 Durate, vosmet integrè
 Mecum quietis sedibus,
 Rebusq; post molestias
 Seruate felicissimis.
 Fautore Regis optimi,
 Vos vnus omnes ceteris
 Beabo prae mortalibus.

Nam quicquid oro flagito
 A Rege, victor impetro.

Reinikes
 in itinere
 ad comites
 suos con-
 solatio.

*Est ergo geminis omnibus
 Præstantior solertia
 Auroq; fuluo pulchrior.
 Sic Regis audax Reinike
 Receptus est in gratiam,
 Dolos obumbrans pectoris
 Et ausa nigricantibus.
 Iniquior a nubibus.
 Adhuc in isto seculo
 Qui nouit artem Reinikes,
 In omnibus negotijs,
 Et rebus est gratissimus.
 Quicumq; sed fallaciam
 Vulpemq; peruersissimam
 Calare nescit pectore,
 Vocatur ater omnibus,
 Inutilisq; creditur
 Iacetq; plenus puluere
 Vbiq; sordidissimo.*

Sapientia
 est auro
 quouis præ
 stantior.

Quicumq;
 didicit Rei
 nikes artē,
 est vbiq; ac
 ceptissi-
 mus.
 Pauper &
 in mundo
 iustus vbi-
 que iacent.

COMMENTARIA.

Quod fama indelibata nominisq; existi-
 matio nō minoris quàm ipsa vita salusq; cor-
 poris æstimari debeat. Dignius enim multo-
 que præstātius est, cum aliqua famæ celebri-
 tate mori, q̄ cū dedecore & ignominia viuere.

I.
 Fama bona
 vita præse-
 renda est.

Quòd is, qui mundanis se implicat nego-
 tiis & in mundo versari cupit, artem, præce-
 ptionem, & Reinikes fallaciam,
Nocturna versetq; manu, versetq; diurna.
 Quæ quidem per se malitiosa non est. Ided e-
 nim hæc iuuetuti inculcatur & proponitur,

II.

vt,

vt, quicquid hac in disciplina bonū rectum, que perspexerint, sequantur, reliqua verò inhonestā & scelerosa quouis angue peius fugiant & detestentur: Hominibus potentioribus se insinuare per animantium exempla, eorumq; moribus accommodare sciant.

III.

Quodd multi saepenumero fauore, aurāq; populari ad maxima dignitatum euehantur fastigia. Quamobrem cum omnium rerum, quas ad beatē viuendum sapientia comparauit, nihil maius sit amicitia, omnibus quibuscūq; poteris artib. aut mutuis officiis, beneuolentiāq; hoīes tibi deuincies quamplurimos. Nec id ex malo animi proposito, sed ad tuam necessitatem & gloriam. Hoc enim seculo, ubi gratia deficit, multi sub iudice aduerso offensoq; etiam iustissima cadūt causa.

Nihil maius amicitia inuenitur.

IIII.

Scientiam multò nobiliorem & excellentiorem auro esse, hac enim aurum, opes fauorem, amicitias, potentiamq; acquirere potes plenissimam, imò ea omnia, quæ aliis nullis in vniuersa rerum natura comparatur rebus, hac vna facile conficies & impetrabis.

Omnia sapientia comparantur.

CAPVT XII.

ARGVMENTVM.

*Quòd pater ereptus sit tempestatibus atris.
Filioli Sulpis gaudia magna ferunt.
Nempe pererrato pax et sit grauior orbe,
Sic exhausta iuuat commemorasse mala.*

Ad